

KONSTRECENSIONER

Feststämning i konstkvarteret på Hudiksvallsgatan

Uppdaterad 2012-01-12 Publicerad 2012-01-12

Annika Larssons nya videoverk "Animal 4". Foto: Galleri Andréhn-Schiptjenko

Birgitta Rubin: Vuxna män som klär ut sig till mjukisdjur och befjädrade barnskulpturer diskuterar frågor om identitet, i en tid av upplösning.

Upprinnelsen till Annika Larssons utställning på Andréhn-Schiptjenko är ett tidningsfoto från en tysk klubb med så kallade fursuiters, en subkultur med personer som klär ut sig till människoliknande djur och som fått världsomspännande spridning genom internet.

Larssons nya videoverk "Animal (in 14 movements)" bygger på dokumentära filmsekvenser med fursuiters, både inne på klubbar och ute i skogen. Den 41 minuter

långa filmen är ett montage i 14 avsnitt, med ljudinspelningar från platserna omväxlande med specialkomponerad musik och effekter.

Det är lätt att genast sugas in i verket, för det är både fascinerande och förbryllande med dessa mjukisdjur som kramar och kliar varandra, dricker och dansar, klättrar och gungar, eller samlas vid lägerelden för att lyssna på sagor.

Mest vuxna karlar verkar det vara, som njuter av att rollspela sig bort från vardagens konventioner och festa loss som Ragge räva, Kalle kanin eller Pelle panda.

Men alla som följt Annika Larssons videoproduktion förstår rätt snabbt att det inte handlar om det bisarra utanpåverket, utan om en kärna av maktfrågor. Hon har tidigare gjort uppmärksammade verk om spelet mellan dominans och underordning, att ha kontroll och bli kontrollerad. Detta i tvetydiga, glidande scener med underströmmar av våld och erotik.

När det kantrat i något blankt och kallt, med övertydliga referenser till S/M, har jag känt mig bortstött. I det perspektivet är förstås det nya verket snällare och mer känslamt, även om relationen människa och djur, natur och kultur, har en lång och problematisk historia. Annika Larsson tar också en risk med ett så omedelbart komiskt grundmaterial – men lyckas motverka detta med en suggestiv iscensättning i det mörklagda gallerirummet.

Fremst är det ljudbilden som tillför ett ödsligt och existentiellt grundackord, med skärande, gnisslande och plöjande toner, i en scen härmas dessutom parningsljud. Några sekvenser osäkras också av att vissa fursuiters bär heltäckande dräkter, fuskpälburkor, medan andra nöjer sig med en svans – vilket gör att man som betraktare inte kan avgöra om det alltid rör sig om välkomna beröringar eller ana vart leken leder framåt natten.

Men framför allt fördjupas utställningen av ett anslutande verk med 141 bilder och textfragment samlade i en box.

Några av dem ligger framme på ett bord, andra är symboliskt förstörade och en förvandlingshistoria i Kafkas anda har blivit en väggtext. Bilderna föreställer allt från rep och munnar, till fabeldjur, shamanistiska masker och mytiska figurer. Det väcker mer filosofiska frågor om det djuriska och monstruösa i vår kulturhistoria, men inte minst identitetsfrågor i en tid då allt är i gungning.

Denna diskussion fortsätter ett stenkast bort, i den brittiska skulptören Lucy Glendinnings utställning på Galleri Andersson/Sandström. Hon visar endast fyra skulpturer men med hög specifik vikt. Det är alla flickebarn, formade i transparent akrylplast, som hon klätt med vax, pigment och i tre av fallen fjäderdräkt.

Kropparna ligger på podier, lätt hopkrupna, med instuckna fjädrar från fasaner och gäss. Associationerna väller fram, till allt från myten om Ikaros och "Sagan om den fula ankungen", till filmen "Black Swan" och genmanipulationer.

Det är djupt obehagligt men samtidigt skört vackert och ömsint, man vill stryka handen över de mjuka fjädrarna och skydda de sovande barnen mot allt ont.

Mest oroväckande är "Baby Jesus" som hänger på väggen, som en Kristus på korset. Här är huden naken och så blek att "blodådrorna" skymtar under skinnet. Och över ena halvan av kroppen slingrar sig ett broderat blommönster, som en smärtsamt skön tatuering. Men också här bleknar obehagskänslorna efter hand, barnet ser så fridfullt ut, det verkar drömma och lättar snart från väggen på sina utsträckta armar.

Birgitta Rubin
birgitta.rubin@dn.se

KONSTRECENSION

Konstnär: Annika Larsson

Verk: "Animal"

Plats: Andréhn-Schiptjenko, Stockholm. Visas to m 12/2.

Konstnär: Lucy Glendinning

Plats: Galleri Andersson/Sandström, Stockholm. Visas to m 12/2.

Publicerad: Dagens Nyheter, 2012-01-12
www.dn.se/kultur-noje/konstrecensioner/feststamning-i-konstkvarteret-pa-hudiksvallsgatan/